

dertil kommer Tillægene. Men hvis man tænker sig, at Usserød blev udskilt som et særligt Sogn, maatte man se sig om efter en Kirke eller en Kirkesal, og indtil man kunde faa en saadan Kirke eller Kirkesal, maatte Hørsholm Kirke kunne bruges, og det tænker jeg ikke, man fra Hørsholms Side vilde have noget imod. Jeg kan tilsige det ærede Medlem, at man fra Ministeriets Side vil forsøge at faa Forhandlingerne i Gang om noget saadant.

Det ærede Medlem Hr. Nørskov spurgte, om der kunde være Mulighed for et Tilskud til Hovedstandsættelse af Aalestrup Kirke. Desværre er denne Forespørgsel vist et Varsel om, at der vil komme adskillige lignende. Denne Kirke er bygget, og jeg ikke husker fejl, i 1907, og der er paa dette Tidspunkt bygget en Række Kirker overmaade daarligt, saaledes at de nu efter en knap Snes Aars Forløb trænger til en Hovedstandsættelse. Det er meget beklageligt, at vi har saadanne Kirker, og dette Forhold i Aalestrup er endogsaa særdeles beklageligt. Jeg maa dog sige, at Bygningsinspektøren, som har set paa Kirken, og hvis Beretning nu er oversendt til Stiftsøvrigheden og til Kirkebestyrelsen, ser ikke saa sort paa Sagen som den Arkitekt, der har udarbejdet det omtalte Forslag. Men Sagen vil altsaa nu blive undersøgt og overvejet i Ministeriet, og jeg har det Indtryk, at her er en Opgave, som man vistnok ikke helt kan skyde fra sig.

Endelig skal jeg til Slutning besvare et Spørgsmaal, der blev rejst af det ærede Medlem Hr. N. Johan Laursen, angaaende en Bevilling paa Finansloven til en ny Oversættelse af det gamle Testamente. Det ærede Medlem spurgte mig, om Ministeriet havde nogen Sikkerhed for, at der ikke vilde komme Krav om en Øgelse af denne Bevilling, og det ærede Medlem nævnte, at der endnu kun var kommet et Par Prøvehæfter. Det er jo rigtigt; men jeg kan oplyse, at Oversættelsen er saa vidt fremskreden, at af 1 039 Sider er der oversat 740. For øvrigt finder jeg det meget heldigt, at Trykningen ikke har fundet Sted i den dyre Tid; der er nu Udset til, at man, da Priserne er gaaet ned paa Trykning og paa Papir, kan komme adskilligt billigere af Sted med dette Arbejde, end man havde kunnet under Dyrtidens Højdepunkt. Det økonomiske Forhold ligger saaledes, at hele Arbejdet blev anslaaet til at skulle koste 221 550 Kr.; deraf skulde Staten give et Tilskud paa 120 000 Kr., Resten skulde Missionsselskabet selv udrede. Jeg har søgt at faa at vide,

om man i Missionsselskabet fremdeles mente at kunne virkeliggøre Sagen med de Summer, som her er nævnt. Men jeg finder jo, at Missionsselskabet naturligt maa svare, at det i Øjeblikket ikke kan overse den økonomiske Rækkevidde af Sagen. Men eet vil jeg gerne nævne i mit Svar til det ærede Medlem, og det er, at Ministeriet ikke paa nogen Maade er bundet til at give noget ud over den allerede givne Bevilling, og at Ministeriet ingen Meddelelse har faaet om, at Missionsselskabet frygter ikke at kunne gennemføre Sagen med den Bevilling og med de Midler, der ellers staar Selskabet til Raadighed.

Med disse Bemærkninger haaber jeg at have svaret paa de Henvendelser, der er sket til mig, baade hvad angaar Kirkeministeriets og Undervisningsministeriets Budget.

Justitsministeren (Bytter): Før jeg gaar over til de mere almindelige Spørgsmaal, om Automobilkørsel, om Fuldmægtigenes Privatpraksis, om den Langsomhed i Administrationen, som man har talt saa meget om, og om Presseforholdene, vil jeg besvare de mere konkrete Spørgsmaal, der er blevet rettet til mig, og som alle — bortset fra et enkelt — er af rent saglig Natur, men som dog maaske for et Pars Vedkommende er sat lidt for højt op. Jeg skal imidlertid søge at besvare de forskellige Spørgsmaal i samme Aand, hvori de er rettet til mig.

Det ærede Medlem Hr. Rode spurgte mig, hvornaar jeg fik at vide, at Bankinspektøren havde afgivet en særlig Indberetning om Forholdene i Landmandsbanken. Jeg forstaar ikke rigtigt, hvorfor det ærede Medlem vil vide det, eftersom baade Statsministeren og Handelsministeren har udtalt, at de øvrige Ministre ikke vidste noget om det. Da det ærede Medlem imidlertid sætter saa stor Pris paa at faa Oplysning herom, skal jeg sige, at jeg fik det at vide den 13. September om Eftermiddagen.

Det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen omtalte „Barnets Dag“ og tillagde mig en Del af Skylden for, at Indtægten ved den sidste „Barnets Dag“ ikke var saa god, som man maaske kunde have ventet, fordi jeg var imod de mange „Dage“. Det er rigtigt, jeg er imod de mange „Dage“, og vi søger fra Ministeriets Side at begrænse dem. Jeg har ikke noget særligt mod „Barnets Dag“, men jeg synes, det er uheldigt, at de Foreninger, der begyndte paa disse Indsamlingsdage, ikke skal vedblive at have god Indtægt,